

(א) כלים פי"ח מט"ג, (ב) ע"י פי הערוך בערך עד א"י, (ג) שנת קס"ה, (ד) ע"י תוספות שנת כ. ד"ה אין (ז), (ה) לקמן כ"ה, (ו) שם ע"ש, (ז) שנת ל. עירובין (ח), (ט) שם ע"ה,

הגהות הב"ה

(א) תוס' ד"ה ומטהרת וכו' דחויא למדקוקא איח כלי' וכו' ו' נמקק:

גליון הש"ס

נב' תנ"ה וכו' איכא דרמי' ליה בירמא. כעין זה לקמן דף ל"ג ע"ב. ר"ה דף כו ע"ב. צ"ב דף י"ט ע"א דף כו ע"א: תוס' ד"ה ודלא חזי' וכו' ואפי' חישב. ע"י נדה דף ט"ז תוס' ד"ה כמנליות:

מוסף רש"י

המשלשל דפנות. מחיל לאלו דופי הסוכה צריך כלפי מעלה ומשלל וכו' כלפי מעלה. משלל מורד (שבת צו. וכוני' עירובין י"ג). אם גבוה מן הארץ שלשה טפחים. דגויים נוקטים זה הוא לה תלויה ופסולה (עירובין י"ג). מלמטה למעלה. שנוגעת בנקיק (שם). אם גבוה עשרה טפחים כשרה. ואפי' שאין נגיעת נשך והכל לא גרם נגיעה מן הארץ אלא אם נגיעה עשרה טפחים (שם). כשם שמלמטה למעלה. מכשרת ליה ואף על גב דלא מטיא לנשך, כך מלמעלה למטה. וד' לה חצי' עשרה וכו' ע"פ שאינה נגיעת הארץ (שם). בור שבין שתי חצירות. תלו בו וחלו בו, אין ממלאין ממונה בשבת. שזה ממלא מראש מניו (עירובין י"ג). בין בתוך אוגנו. אף על פי שאינה נוגעת בנטי, כל הוא שהקילו חכמים גמלי דלמיר כתיב גוד אחיה למחילה ובלבד שתהא בתוך אוגן הכור שמחלה הספקיה (שם).

רבינו הגנאל

מטה מיטמאת אברים ומטהרת אברים. ר' הנין אמר בארוכה ושתי כרעים, בקצרה ושני כרעים, דעייך תורת כלי עליה, דחויא למיטמא אגודה ולמיתב עלה ולמישב אשלא עלה. פירש גאון למיתב עלה ולמישב אשלא, ואדויה היא לישב עליה ולטוות גנתה או פשתן או קבוט. [לאשלא, שכל הנוטה גם צריך לישב הטוה על גבי מקום גבוה כדי להפחיל ירד למטה, וכשווקין ארוכה (קצרה) [או קצרה] על גבי שתי כרעים וסוכין אותה [בכותל] וירשבים עליה, וכלי חשובה ואפי' שאינה מטה על מחבתה, לפיכך מיטמאת אברים ומטהרת אברים הללו. ומשום הכי

סוכה פרק ראשון סוכה

חצילה. צידה: **ומטהרת חצילה**. אם טמאה היא אין טבילה עולה לה אצרים אצרים אלא מתקנה ומטבילה: **למסמכיהו אגודא**. לקרבן אכל הכותל הרחב כמלא רוחב מטה ונותן עליה מן הכרעים ולכותל למראשותיה ולמרגלותיה: **ומשדא אשלי**. ונותן חצלים ומסרג ורואיה למשכב ומטמא מדרס:

שיפא. לישק"א: **ושל גמי**. יונ"ק:

שיריה. כגון נפחתה ונשתייר בה:

אע"פ. שפוחתה עכשיו מכשעור לטומאה דתנן (כלים פ' כ"ז מ"ב) מפך ששה על ששה: **אין מסכין**. הואיל ומכלי קאמו ותחלתה הימה מקבלת טומאת משכב הזו והנדה: **גדולה מסכין** **זה**. דלאו כלי הוא דסתמא לסיכון: **אף הוא מקבלת טומאה**.

אורג שאין שם חלל טפה. גובה צמך סוכה ואח"כ הגדיש כל הגדיש על אותו חלל דעכשיו נעשה שם סך מאליו ולא היה עליו שם סך מתחילה:

אכל אם יש שם נו'. חלל טפה אהל הוא נמצא שם סך על אותו גדיש וכשוטטו צו מלמטה למעלה עד שגביה את החלל לשיעור גובה כלפי מעלה. משלל מורד אלא חציה וצדפנות לא אמרינן

תעשה ולא מן העשוי והרי היא כסוכה שפוחתה מעשרה וחקק זה והשלימה לעשרה: **איכא דרמי לה מירמא**. לא מנמי להא דרב הווא בלשון לא שנו ולפרושי מתני' אלא רמי מתני' מירמ' אצרייתא ודרב הווא אשניא אתמר:

בתנאי המשלל. לא מלמעלה למטה.

מלמעלה למטה. שהתחיל לארוג המחילה אכל הסך ואורג וזה כלפי מעלה: **ששה טפחים פסולה**. דהיינו כדי שזדקק הגדי

צבת ראש דלמנן [יד: פסולה: **מלמטה למעלה**. שהתחיל לארוג וכו' מלמטה

סמוך לקרקע ומגביה וישל כיון שהגביה עשרה כשרה ואף על פי שלא הגיע לסך: **רבי יוסי אומר כשם שמלמטה למעלה**. דיו צאריגת י':

כך מלמעלה למטה. דיו צאריגת עשרה ואפילו גבוהה הרבה מן הארץ כשרה וקסבר מחילה תלויה עשרה

מתרת **גב' בור שבין שתי חצירות**. חליו בחצר זו וחליו בחצר זו ומחילה

צין החצירות ומהלכת ותלויה על פי

הצור ואין פתח ציניהם לערב זו עם זו

ולא זו לפי שמימי חצר זו מביא לזו: **צין מלמטה**. סמוך למים: **צין מסוך אוגנו**. כלומר צין מלמעלה רחוק מן המים ובלבד שתהא בתוך אוגן של בור דמוכח מילתא דבשזיל אוגן המים נעשית. ומפרשין

טעמא בעירובין שמחילה תלויה מתרת צין הוא שהקילו חכמים במים אכל מחילה החוללת את החצירות ומהלכת ע"פ הצור שלא נעשה בשזיל המים אינה מתרת דאין מחילה תלויה מתרת במים אלא הנעשית בשזיל להסיר מלי המים כגון גוזמטרה שלמעלה מן הים דתנן בעירובין (דף פז): **דעושין לה מחילה תלויה** וכגון זו שבתוך אוגן הצור:

עוים מטלטל מלא וריקן דלא שייך למדרש הכי אלא גבי שק שאין דרך לעשותו אלא מלא וריקן שעשוי לשאת צו משאות כדכתיב (בראשית מז) ולהשיב כספיהם איש אל שקו: **דלא חזי' א' אעניי' ורא' אעשירי'.** *ואפילו חישב עליהן צטלה דעמו והא דמשמע בדפרישית פרק כ"ח דכלים: **אבל אם יש שם חלל טפה**. מצינן למימר רב הווא לטעמיה דאמר לעיל (דף י.) גבי צין סוכה לטובה טפח ושמו מאן דאמר התם ארבעה חכא מודה דהא לשמואל דאמר התם עשרה חכא לא שייך:

בין בלמטה בין בתוך אוגנו. יש ספרים שכתבו צה צין מלמטה מתוך אוגנו ולא יתכן דאם כן מלמעלה היינו חזן לצור דאי בתוך הצור סמוך לשפתו היינו מתוך אוגנו וחסן כן היינו כותל צניניהן דקאמר ר"י שמשפיקין צין שתי החצרות ומהלכת על פי הצור ועוד דאם כן לא הוי למעלה דת"ק כגון למעלה דרבן שמעון צן גמליאל דפליגי אמוראי פרק כיצד משתפין (עירובין דף פז): **דרב הונא אמר למטה למטה למעלה למעלה ממש וזה חזו צבור ורבי יהודה אומר למטה למטה מן המים**:

מטה מטמאת הבידה. משנה היא פרק י"ח דכלים ומטמאת חצילה כשהיא מחוברת יחד אצל נתפרקה אצרי אצרי מקבלת טומאה אפילו בקצרה ושתי כרעים ומכל מקום מודה רבי אליעזר שאם נתפרקה וחזר וחיברה חוזרת לטומאתה דקאמר ומטהרת חצילה אם טמאה היא אין טבילה עולה לה אצרים אצרים אלא מתקנה ומטבילה וחכמים אומרים מטמאת אצרים כדמסיק בצארכה ושתי כרעים כן ריהטא דמתני' דכלים לזאורה אצל בתוספתא דכלים לא משמע הכי דתניא כיצד כרע שפירשה מן הארוכה עם הקצרה רבי אליעזר אומר הרי זה חיבור ואם הטבילה אינה חוללת וחכמים אומרים אינו חיבור ואם הטבילה חוללת ולפי שיטת התוספ' הכי פירושא דמתני' ומטמאת חצילה דכשם כשלוה שלימה אם נטמא אחד מאצריה נטמאת כולה כך נמי כשפירש הכרע מן הארוכה ועומדת עם הקצרה חיבור הוא ואם נטמאת הכרע נטמאת הקצרה והיינו דקתני בתוספתא רבי אליעזר אומר הרי זה חיבור ומטהרת חצילה אם הטבילה חוללת עליה כפי היכא דלא חייאל צמטביל את השלימה וחכמים אומרים מיטמאת אצרים ולא חצילה ואם נטמאת הכרע היא טמאה ולא קצרה ואינה חיבור כשלימה והיינו זה דקתני בתוספתא וכו' אינה חיבור ומטהרת אצרים מטביל הכרע בפני עצמה ולא חצילה הכרע עם הקצרה שהקצרה חוללת עליה ואינה כשלימה דהמטביל מטה שלימה אפי"פ שלא פירקה טוהרה:

ומטהרת הבידה. משמע כלי עץ דפשוטי כלי עץ

טמאין כגון מטה דחויא למדרסת

(א) ואית להו טהרה במקוה והא דמשמע פרק רבי עקיבא (שנת דף פד. ושם)

דמפך אין לה טהרה במקוה אומר ר"ת דהתם בשל שיפא ושל גמי והא דאמרין פ' כיצד הרגל (צ"ק דף כה:)

ושם גבי מפך וקמייתיה צין לטומאת ערב צין לטומאת שבעה דמשמע שיש לו טהרה לאחר שבעה דאפילו צאנו לפרש דלדין טומאת שבעה קאמר כלומר להיות אצל הטומאה משום דאין לך דבר הטמא טומאת

שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה, ונמצאת הסכך ההוא עשירי לשם צל סוכה בעלמא. וקיימא לן סוכת רביש סוכת גב"כ, סוכה מכל מקום כשרה, וזה שחוטט בגדיש למטה ומסיר האלומות להשלים ו' טפחים כדי הכשר סוכה, שפיר דמי, מאחר שהסכך לשום סוכה בעלמא נעשית, ואינה עשירי לשם אצור, שאין דרך בני אדם להגדיש תלוי, וכיון שתלה זה נתברר לשם סוכה הניחו, לפיכך כשר ושאיר השמנתה פשוטה היא. [מתני' המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוהות מן הארץ כו'. תנן התם בעירובין פרק ח' בור שבין שתי חצירות כו' עד

כ"י היה הגי' צניימא לקמן כ' וכן גרס רצונו גם כאלו. (ג) דברי רצונו אינו מונע דנבוא' לא דייק מתני כותיה וכל הלאה שפיר דמי, ומשום הכי

רבינו הגנאל (המשך) דאוקימנא למתני' בדיאת תורת כלי עליה, ויחדת היות סיוע לרבי בר טבוימי דאמר סיככה בבליא כלים פסולה. ופשט אבי מטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזי' לא לעניים ולא לעשירים. ואפי' דתניא כותיה דתניא מחצלת של שיפא ושל גמי אפי"פ שנפחתו שיריה ויתר] מכשעור אין מסככין בהן, ושל קנים גדולה (א) מסככין בהן, ר' אליעזר אומר אם אינה מקבלת טומאה, (ב) לא דייקא מהיתכן וכוותיה. מתני' הומוט בגדיש לעשות לו סוכה אינה סוכה. אמר רב הונא לא שנו אלא שאין חלל טפח במשך שבעה טפחים. יש מי שאומר לא שנו כי אינה סוכה, אלא בוסן [שאיין שם חלל טפח במשך שבעה טפחים, מחודש עשירי עכשיו לסוכה בהגג, טפח גובה במשך שבעה, אבל אם יש טפח שם, הא קיימא לן דטפח אהל הוא, ומפך ו' טפחים הוא משך סוכה קטנה, וכאילו עשוי היה עשירין] לשם ההוא, ויש מי שאומר לא שנו אלא שאין שם חלל אפילו טפח, בתחלת גדישתו הגדיש עשירי לשם צל בעלמא, אבל יש שם חלל טפח במשך שבעה טפחים שיעור משך סוכה קטנה,

